

Йордан Атанасов

К886.7-1

Кр. А 93
Кр. 217 156

ПАЗИТЕЛ
НА ВЕЧНОСТ

СЛОВОТО КАТО ЛЮБОВ

Помня, че майка ми, селянката от село Драганово, Великотърновско, обичаше да пее и когато работи. Пееше най-вече тъжни, но красиви народни песни. Страдаше за другите си деца, останали в Западна Германия заедно с баща ми. Може би любовта към тъжното и красивото се е вселила и у мен още от ония детски години, когато ходех с нея по чуждите ниви, за едното парче хляб.

Тази любов се засили, когато бях ученик в прогимназията. Под влияние на стиховете на съгражданите ми Асен Разцветников, Владимир Русалиев и Камен Зидаров, направих първи опити. Дял за това имат и учителите ми по български език и литература Божко Русанов в Драганово и Димитър Терзиев в град Камен, Великотърновско, които ме насърчаваха. Похвалите, които получавах при поредните теми по литература, а също и кратките стихове и дружески шаржове за съучениците ми, също наклониха везните към поезията.

9 786197 175080

Цена 12 лв.